

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 lutego 2025 r.

Pozycja 89

POSTANOWIENIE

z dnia 9 października 2024 r.

Sygn. akt Ts 112/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej D.I. („działającej w imieniu własnym i w imieniu małoletniej córki W.I.) o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 24 maja 2023 r. (data nadania) D.I., działająca w imieniu własnym oraz małoletniej córki W.I. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 10 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 11 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 14 września 2018 r. (znak: [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody K. z 10 listopada 2015 r. (znak: [...]) o oddaleniu zarzutów.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 26 lipca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 3 sierpnia 2023 r.) wezwał skarżącą do złożenia pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); doręczenia odpi-

sów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: postanowienia Wojewody K. z 7 października 2014 (znak: [...]) wraz z tytułem wykonawczym, postanowienia Ministra Zdrowia z 14 września 2018 r. (znak: [...]), wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 11 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami pod rygorem ujemnych skutków procesowych.

W piśmie procesowym złożonym 10 sierpnia 2023 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła jedynie postanowienie Ministra Zdrowia z 14 września 2018 r. (znak: [...]).

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 16 stycznia 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 22 stycznia 2024 r.) wezwał skarżącą do doręczenia odpisu i czterech kopii: wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 11 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]), postanowienia Wojewody K. z 10 listopada 2015 r. (znak: [...]), postanowienia Wojewody K. z 7 października 2014 r. (znak: [...]), tytułu wykonawczego Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w I. z 1 lipca 2014 r. (nr [...]). Jednocześnie skarżącą została pouczone, że w wypadku nieusunięcia powyższych braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W piśmie procesowym złożonym 30 stycznia 2024 r. (data nadania) skarżącą odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła postanowienia Wojewody K. z 7 października 2014 r. i z 10 listopada 2015 r. oraz wydruk z systemu Legalis zanonimizowanego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżącą zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

2. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia. Uchybienie temu terminowi, a więc nieusunięcie braków w terminie określonym w zarządzeniu sędziego Trybunału Konstytucyjnego stanowi w myśl art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK samodzielną przesłankę wydania postanowienia o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W niniejszej sprawie zarządzenie sędziego Trybunału z 16 stycznia 2024 r. zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącej 22 stycznia 2024 r., zatem ostatnim dniem terminu usunięcia braków skargi był 29 stycznia 2024 r. Pismo sporządzone przez pełnomocnika skarżącej zawierające usunięcie braków formalnych skargi nadane zostało natomiast 30 stycznia 2024 r.

Mając powyższe na uwadze, Trybunał stwierdził, że pismo usuwające braki formalne skargi konstytucyjnej zostało złożone z przekroczeniem określonego siedmiodniowego terminu.

3. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że skarżąca nie usunęła wszystkich braków skargi. Zarządzeniem z 16 stycznia 2024 r. sędzia Trybunału wezwał bowiem skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, których skarżąca nie usunęła na wezwanie Prezesa Trybunału zarządzeniem z 26 lipca 2023 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 16 stycznia 2024 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 22 stycznia 2024 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany termin. Skarżąca nie wykonała zarządzenia w całości, albowiem zamiast odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 11 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) przedłożyła zanonimizowany wydruk tego rozstrzygnięcia z internetowego systemu Legalis.

Trybunał stwierdził, że skarżąca była prawidłowo wezwana do usunięcia braków na etapie kontroli przeprowadzonej przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego w trybie 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 36 u.o.t.p.TK oraz kontroli przeprowadzonej przez sędziego Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK. Oznacza to, że skarżąca, mimo dwukrotnego wezwania, nie doręczyła ani odpisu, ani kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. W konsekwencji należy stwierdzić, że nie usunęła braków formalnych skargi konstytucyjnej, czym świadomie narażała się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK (por. postanowienie TK z 15 marca 2023 r., sygn. Ts 192/22, OTK ZU B/2023, poz. 189).

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.